

РЕШЕНИЕ

№ 7567

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав**, в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6912** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във вр. с чл. 106 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по Жалба Вх. № 28079/27.07.2022г. по описа на АССГ, депозирана чрез административния орган, на Телят О. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес]00, срещу Заповед № ЧР-80/04.07.2022г. на В. Т., и.д. Областен Управител на Област С., с която на основание чл. 106, ал.1, т.2 и чл.108 от Закона за държавния служител, едностранно е прекратено от органа по назначаване служебното му правоотношение, поради съкращаване на длъжността, считано от 04.07.2022г.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административно-производствените правила и нарушение на закрилата на държавните служители, които са в боничен при временна неработоспособност. Претендира се, че е не е налице реалното съкращаване на длъжността, а само изменение в структурата на отдела. В съдебно заседание жалбата на посочените основания се поддържа изцяло от процесуален представител адв. Д.. Представя писмени бележки. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Областен Управител на Област С., чрез процесуален представител адв. В. изцяло оспорва жалбата като неосонвателна и недоказана. Депозира подпобни писмени бележки. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не изразява

становище.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, ведно с доводите и възраженията на страните и приложимия закон, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 и ал.2 АПК вр. чл.146 АПК, въз основа на което приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от активно процесуално легитимирана страна с право и интерес от оспорването срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, в предвидения от закона срок, поради което и същата е редовна и допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Не е спорно между страните, а се установява и от приложената в цялост административна преписка и служебно досие на жалбоподателя Телят О. К., че същият е заемал длъжността главен експерт в отдел „Разпоредителни сделки, обезщетителни процедури, актуване и деактуване“ в Дирекция “ Административен контрол, координация и регионално развитие“, с присъден ранг II младши в Областна администрация на Област С. към датата на постановяването на оспорената в съдебното производство Заповед. Заемащият длъжността е държавен служител , чийто статут е регламентиран от Закона за държавния служител (ЗДСл).

С докладна записка, Писмо вх. № 0А23-9809/04.07.2022г. на Главния секретар П. Б. до Зам обл. Управител на Област С.-вр. и.д. Областен управител-г-жа В. Т., е изготвен и представен анализ на дейността на Дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“, видно от който е констатирана висока настояща и предстояща натовареност на служителите -юрисконсулти в този отдел, отговарящи за всички, граждански , административни, изпълнителни дела, осъществяване на процесуално представителство по тях и свързаните с тях дейности по изготвяне на документи, участието им в процедури по ЗОП и ЗДС и очаквано допълнително натоварване във връзка с Решение № 3/24.02.2022г. по КД № 16/2021 г. на Конституционния съд. От изложения анализ и с цел оптимизиране на работата със Заповед № РД-20-88/04.07.2022г. вр. и.д. Областен управител на Област С., на основание чл. 32,ал.1 от Закона за администрацията, чл. 7,ал.1,ал.2,т.1 и 3 от Устройствения правилник на областните администрации, чл. 11 и чл.14,ал. 1 и ал. 2т.1 и т. 3 от Наредбата за прилагане на Класификатора за длъжностите в администрацията, Областният Управител е утвърдил ново длъжностно разписание, в сила от 04.07.2022г. Със същото е съкратил 2 щатни бройки за длъжността“ Главен експерт“ в длъжности “Главен юрисконсулт“ и „Старши юрисконсулт“ в Дирекция „АККРР“. Установява се от представената административна преписка, че съгласно Разписанието на длъжностите, в сила от 10.06.2022г. за Областна администрация на Област С. в отдел „Разпоредителни сделки, обезщетителни процедури, актуване и деактуване“ в Дирекция “ Административен контрол, координация и регионално развитие“, са налице 15 бр. длъжности, като от т. 37 до 41 вкл. са 4 бр. длъжности „Главен експерт“, като в новото прието със Заповед № РД-20-88/04.07.2022г. вр. и.д. Областен управител на Област С., длъжностно разписание на Областна администрация на област С., в сила от 04.07.2022г., отделът е наименован и преобразуван в отдел „Разпоредителни сделки, обезщетителни процедури и деактуване“, като щатната численост на същия е намалена от 15 бр. на 8 бр. държавни служители, от които по т. 3 на длъжност „Главен експерт“-2 щатни бройки.

Въз основа на извършеното съкращение на длъжности и приетото, въз основа на Заповед № РД-20-88/04.07.2022г. вр. и.д. Областен управител на Област С., длъжностно разписание на Областна администрация на област С., в сила от 04.07.2022г., е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № ЧР-80/04.07.2022г. на В. Т., и.д. Областен Управител на Област С., с която на основание чл. 106, ал.1, т.2 и чл.108 от Закона за държавния служител, едностранно е прекратено от органа по назначаване служебното му правоотношение, поради съкращаване на длъжността, считано от 04.07.2022г. В мотивите на заповедта като основание за прекратяване на служебното правоотношение е посочено-съкращаване на длъжността, като са определени и дължимите обезщетения. От приложената административна преписка се установява, че заповедта е връчена при отказ, удостоверен с подписите на трима свидетели.

От представените по делото доказателства, въз основа на вътрешното си убеждение, съдът прави извод, че в действителност първоначално на жалбоподателят е било връчено и редовно получено срещу подпис Предизвестие с изх. № ОА-23-9813/04.07.2022г. с което ответника уведомява жалбоподателя, че на основание чл. 106, ал.1 т. 2 от ЗДСл и чл. 108 от ЗДСЛ му отправя едномесечно предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение. Незабавното предприето действие от страна на жалбоподателя, обаче да иска преглед и болничен лист, след уведомяването му за извършеното съкращаване на длъжността, обосновава издаването на процесната заповед и връчването и при отказ, преди издаването на болничен лист, което самия жалбоподател посочва в съдебно заседание, че е предприел след обяд, след като вече е бил надлежно уведомен за съкращенията в отдела и изготвената заповед за прекратяване на служебното му правоотношение. По тази причина, с оглед всички данни и доказателства по делото, съдът прави извод, че поведението на жалбоподателя не може да се квалифицира като добросъвестно такова, още повече, че с посочените в болничните листове данни, липсват конкретни диагнози, а са посочени само данни за оплаквания от стомашни болки, но не е налице обективизирано и доказано заболяване, от съответен лекар специалист или епикризи и изследвания. В процесния случай, не се констатира формално нарушение при връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя на 04.10.2022г., тъй като същата е връчена при отказ на същия да я получи и е оформена с подписите на свидетелите присъствали при връчването ѝ.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за нарушена закрила по чл. 333, ал. 1, т. 4 от КТ при уволнението, извършено на 04.07.2022г. Закрилата по чл. 333 от КТ има обективен характер и цели да запази работника от неблагоприятните последици на уволнението по социални и хуманни критерии. В изброените в чл. 333 от КТ случаи уволнението е поставено в зависимост от предварително разрешение от определен държавен или синдикален орган. Работодателят може да упражни законно правото си на уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, в хипотезата на чл. 333, ал. 1, т. 4 от КТ, само с предварително разрешение на инспекцията по труда. Съдът приема, че закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 4 от КТ, се отнася към момента на връчване на заповедта за уволнение. Работодателят не може да уволни работник или служител, който към този момент е започнал ползването на разрешен му отпуск. Закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ има обективен характер и важи винаги когато работникът е започнал ползването на разрешения му отпуск. Тя се прилага само когато работникът или служителят е започнал ползването на разрешения му отпуск /без значение точно какъв

- платен годишен, неплатен, учебен, отпуск за временна неработоспособност и др./ Щом работникът или служителят е бил на работа и на работното му място е връчена заповедта за уволнение, той не се ползва от предварителна закрила, макар и за същия ден да има болничен лист за временна неработоспособност. Настоящият състав намира, че в трайната си практика, Върховният касационен съд приема, че закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ, се отнася към момента на връчване на заповедта за уволнение. Работодателят не може да уволни работник или служител, който към този момент е започнал ползването на разрешен му отпуск. Същата не е приложима в случай, че работникът или служителят макар и да е бил в разрешен отпуск според издадения му болничен лист, се е явил на работното си място, не е представил издадения болничен лист и не е уведомил работодателя, че се намира в надлежно разрешен отпуск поради болест. Такъв е именно и процесния случай. В деня на връчване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение- 04.07.2022 г. е издаден болничен лист , след обяд, след реалното уведомяване на работника, за съкращаване на длъжността и прекратяване на служебното правоотношение, на това основание, удостоверяващ обстоятелството, че за периода от 04.07.2022 г. до 10.07.2022 г., жалбоподателя е бил неработоспособен поради общо заболяване. Това обстоятелство обаче не е съобщено на Органът по назначаване преди връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на 04.07.2022 г., поради което за ответната страна не е възникнало задължението да преодолява предварителна закрила при уволнение. С оглед събраните по делото доказателства, следва да се приеме, че в процесния случай жалбоподателят не се ползва от закрилата по чл. 333, ал. 1 т. 4 КТ, независимо от факта, че на 04.07.2022 г. е бил в разрешен отпуск според издадения му болничен лист, приложен по делото, тъй като същият е бил работното си място, където при отказ му е връчена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и същият не е уведомил работодателя си, че се намира в надлежно разрешен отпуск по болест. Съгласно изискванията на чл. 8, ал. 1 от КТ за добросъвестно упражняване на трудовите и служебни права и задължения работникът или служителят , който се е явил на работа и му е връчена заповед за уволнение, не се ползва с предварителна закрила, макар и за същия ден да има издаден болничен лист за временна нетрудоспособност, ако работодателят не е уведомен и болничният лист не е представен преди това. Същото важи и когато работникът не се е явил на работа и заповедта за уволнение му е връчена по пощата. В този смисъл е константна практика на ВКС, обективирана в решение № 142 от 18.07.2012 г. по гр. дело № 1220/2011 г., III г.о. на ВКС, решение № 94 от 04.07.2012 г. по гр. дело № 1185/2011 г., III г.о. на ВКС, решение № 165 от 18.07.2018 г. по гр. дело № 4242/2017 г., IV г.о. на ВКС. В тази връзка, моля да приемете, че в настоящия случай жалбоподателят не се ползва от закрилата на чл. 333, ал. 1, т. 4 от КТ.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспорената заповед е надлежно връчена при отказ на жалбоподателя, поради което и служебното му правоотношение, е прекратено, без предизвестие, считано от 04.07.2022г., поради съкращаване на длъжността. Съгласно чл. 108. ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаване, който в случая и на основание чл. 8. ал.1 от ЗДСл е Областният управител. Заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и не страда от пороци обосноваващи отмяната и на това основание. Същата е и материално

законосъобразна. Установено е безспорно, че е налице е ново длъжностно щатно разписание в сила от 04.07.2022г.,спазени са условията на чл. 13 от АПК ,както са налице и условията на чл. 169 от АПК. От доказателствата по делото безспорно се установява, че е налице реално съкращаване длъжността на жалбоподателя- Главен експерт в отдел“Разпоредителни сделки,обезщетителни процедури, актуване и деактуване“ в Дирекция „Административен контрол,координация и регионално развитие“, като е налице втората хипотеза на нормата на чл. чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, а именно намаляване на числеността на длъжностите чрез съкращаване на длъжности по новото щатно разписание. Тази хипотеза на нормата е алтернативна, поради което и дори и да е налице частично запазване на функционалния признак на длъжността, то в тази хипотеза е налице реално съкращаване на длъжностите, независимо от частичното запазване на функцията по длъжностна характеристика. По старото длъжностно разписание в сила към 10.06.2022г. Отдел Разпоредителни сделки,обезщетителни процедури и деактуване“ са били 15 щатни бройки от които :Началник отдел -1 щатна бр.;Главен юрисконсулт-4 щ.бр;Главен експерт- 4 щ. бр.;юрисконсулт- 1 щ.бр.;Главен специалист-4 щ. бр. и Старши специалист- 1 щ. бр. Във връзка с одобреното ново длъжностно разписание в сила от 04.07.2022 г. се установява ,че Дирекция „АКРРДС“ е от 34 щатни бройки , от които отдела в който е работил жалбоподателя е с 8 щатни бройки, разпределен както следва :Началник отдел -1 щ.бр;Главен юрисконсулт-4 щ. бр.;Главен експерт-2 щ. бр.;старши специалист- 1 бр. От приетите по делото доказателства по безспорен начин се установява, че длъжността на жалбоподателя продължава да съществува като нормативно определена позиция в утвърдените ново и поименно щатно разписание като няма съкращаване на всички служители заемащи тази длъжност .Налице е обаче намаляване на броя на заетите с длъжността“ Главен експерт“ – от 4 на 2 щатни бройки, което дава основание на органът по назначаване да прекрати служебното правоотношение с жалбоподателя на основание чл. 106 ал.1 т. 2 от ЗДСл. Основанието да предприеме това уволнение на работодателя се дължи на обстоятелството ,че макар и да няма промяна в системата от функции ,задължения и отговорности, които тя изисква, както и липса на промяна в изискванията и за заемането ѝ, определени с длъжностната характеристика ,се доказва реално намаление на броя на лицата, които упражняват тези функции. Неоснователно е възражението на жалбоподателя ,че при съкращаването му не е извършен подбор .Законът за държавния служител не изисква при прекратяване на служебното правоотношение на основание члч106 ал.1, т. 2 от ЗДСл извършването на конкурентен подбор. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС, където се приема за безспорно, че при прекратяване на служебното правоотношение при условията на чл. 106 ал. 1 ,т. 2 от ЗДСл за органът по назначаване не съществува задължение за подбор, а преценката му за съкращаване на длъжността е въпрос на оперативна самостоятелност и не подлежи на съдебен контрол / ТР № 2/25.06.2012г. по т.д. № 2/2011г. на ОСК на ВАС/ За органът по назначаване не съществува задължение да предложи на служителя, чиято длъжност се съкращава друга подходяща,нито да извършва подбор. Вярно е ,че към

датата на съкращаване длъжността на жалбоподателя съществуват 2 свободни щатни длъжности: на Н-к отдел и на Главен юрисконсулт. Но това са длъжности които се заемат въз основа на конкурс и жалбоподателят не е бил лишен от възможността да се яви на тях, което в случая не е предприето от негова страна. Разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, регламентира прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията" е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Съгласно тази дефиниция "Длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на ЗМВР, на Закона за въоръжените сили на РБ, ЗИНЗС или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". В този смисъл, по преценка на органа по назначаването може да се преустанови някоя от осъществяваните в администрацията видове дейност или да се намали обемът на дейността, което се изразява в премахване на предвидените в длъжностното разписание щатни бройки. И в двата случая е налице съкращаване на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл . В хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл при съкращаване на длъжности и свързаните с тях структурни промени, се цели оптимизиране на администрацията, което може да се изрази в намаляване на числения състав изобщо или намаляването му в едни звена и увеличаването му в други, премахването на отделни длъжности и разкриване на нови с качествено нови функции и прочие. Целта, която се преследва с промяната в щата, е дейността да се реорганизира по начин, който да позволи по-ефективно изпълнение на функциите на административната структура. Премахването на отделни длъжности, създаването на нови или промените в числеността на щатните бройки за отделна длъжност е част от правомощията на органа по ръководството на дейността на администрацията с цел да подобри изпълнението на отделни дейности и функции на ведомството. Преценката на административния орган е такава по целесъобразност, тъй като се определя от конкретните приоритети в работата на ведомството и не подлежи на съдебен контрол /Решение № 1001 от 27.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 10870/2013 г./ т.е. в рамките на правомощията на органа по назначаване е извършването на структурни промени без да се нарушават нормативно установените правила за това, включително закриването на определена

длъжност, изваждането на част от дейностите, които покрива, от едно звено и прехвърлянето им в друго - компетенции, които попадат изцяло в сферата на оперативната самостоятелност на органа.

Изложеното обосновава извод за законосъобразност на оспорената в съдебното производство заповед и неоснователност и недоказаност на депозираната жалба, която като такава следва да бъде оставена без уважение.

Направено е волеизявление за присъждане на разноски от ответната страна, но не са представени доказателства за реално извършени такива, поради което и съдът присъжда размер от 100 лв., съответен на юрисконсултско възнаграждение, с оглед правната и фактическа сложност на делото.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Телят О. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес]00, срещу Заповед № ЧР-80/04.07.2022г. на В. Т., и.д. Областен Управител на Област С., с която на основание чл. 106, ал.1, т.2 и чл.108 от Закона за държавния служител, едностранно е прекратено от органа по назначаване служебното му правоотношение, поради съкращаване на длъжността, считано от 04.07.2022г. , *като неоснователна.*

ОСЪЖДА Телят О. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес]00, *да заплати* на Областен Управител на Областна администрация на област С., сумата от 100 лв. /сто лева/, *съдебно-деловодни разноски в производството.*

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването пред Върховния Административен Съд.

СЪДИЯ: